

Noi, ipocriții

Maresalmusca

De mici ne tot mințim copiii: că nu e bun
pământul, să nu-l bage-n gură!,
dar când prin guri și ochi de tigve lutul brun
ne scoate flori de Mai cu ură
împodobindu-ne mormântul veșnic cu petale,
parcă am vrea să îi rugăm de-ndată
să rupă o tulpină-a unui mac sau cale
să o miroasă și să spună tată.
Căci îi mințim de mici: nu te juca cu focul!,
dar când la cruce îți aprind o lumânare
să-ți lumineze către judecată locul
acum nu-ți ies și ție îngerii în cale?